

— Такааа! Налѣгай си тогава парцалитѣ и много-много да не знаешъ ..

— Ще ида, кажи, — засмѣ се Социалистчето.

— Иди — ти казватъ — ако имашъ здрави гащи...

— Хемъ не ти даватъ да вървашъ, като не си ходилъ, хемъ не те пушатъ да видишъ самъ...

Кучето лавна мързеливо и Петъръ скочи.

— Кой идатъ, кои?

— Марко Шоповъ, Павлето, Диню Динковъ...

Десетина души се изправиха предъ навеса.

— Сядайте! — посочи неопредѣлено Петъръ и самъ се свлече до единъ стълбъ..

Събранието бѣше започнало вече, когато откъмъ сръщната улица други десетина души се прехвърлиха презъ низкия зидъ и съвсемъ незабелязано се озоваха предъ стихналия навесъ.

Говорѣше Димитъръ Бакърджиевъ.

—... Но защо буржуазията не пуца никаква делегация въ Съветския Съюзъ? — питаше той. — Защо всички емигранти, които се връщатъ отъ тамъ, макаръ и амнистирани, веднага биватъ интернирани въ новитѣ земи?... Защо става това? — За да си намира работа полицията ли? Или да се не разправя на работниците и селянитѣ какво се върши тамъ?... Другари, всички буржуазни държави усилено се въоръжаватъ за антисъветска война. Въ тази война ще хвърлятъ насъ. Насъ ще пратятъ да се биемъ срещу работниците и селянитѣ въ Съветския Съюзъ. Но за да се биемъ, ние не трѣбва да знаемъ какво се строи тамъ и какъ беднитѣ сами си уреждатъ работитѣ, а да си мислимъ, че е лошо, както буржуазията съ всички сръдства се мжи да ни вбие въ главитѣ това.. Азъ нѣма да ви убеждавамъ хубаво ли е или не